

گردشگری و تاثیرات کووید ۱۹ بر آن صنعت

سپیده سلوکی^۱

صنعت گردشگری به جهت ایفای نقش اساسی در کلیه جوامع از مهم ترین صنایع به شمار می رود. همچنین می توان گفت این صنعت در ترغیب سرمایه گذاری، اشتغال زایی و کسب درآمد بیشتر نقش بسزایی دارد. اصطلاح "توریسم" برای اولین بار در سال ۱۹۳۷ توسط جامعه ملل مورد استفاده قرار گرفت. توریسم واژه ای است متشکل از دو بخش تور (Tour) یعنی سفر و سیاحت، مسافرت یا گردش کردن و ایسم (Ism) که پسوندی است مصطلح به معنای مکتب با طرز تفکری خاص. امروزه گردشگری صنعتی مهم در بسیاری از جوامع جهان است و نقش پررنگی در شکوفایی اقتصادی کشورها ایفا می کند. یک گردشگر از زمان ورود به مقصد گردشگری مورد نظر، ناگزیر به صرف هزینه هایی برای غذا، اقامت، تفریح، رفت و آمد، گشت و گذار و همچنین بازدید از جاذبه ها می شود. این هزینه ها با آوردن ارز به کشور میزبان به رونق اقتصادی آن کشور کمک می کند. هر چه تعداد گردشگران بیشتری به کشوری وارد شود، مشاغل بیشتری ایجاد می گردد. این موضوع برای کشورهایی که جمعیت جوان دارند بسیار مهم تر است. گردشگری با امنیت سیاسی و اقتصادی رابطه تنگاتنگ دارد و وجود گردشگران در یک کشور نشان دهنده امنیت بالای آن کشور است. رونق گردشگری بین کشورهای همسایه ثبات منطقه ای به همراه دارد و در یک فرآیند کلی تر به ثبات تمام جهان می انجامد. گردشگری از بعد فرهنگی و اجتماعی نیز مهم است زیرا جوامع و کشورهای میزبان می توانند از طریق گردشگران به ترویج فرهنگ، زبان، آداب و رسوم اجتماعی شان بپردازند.

گردشگری گونه های مختلفی دارد:

"فرهنگی" که رایج ترین نوع گردشگری است.

"درمانی" که جهت بهره گیری از امکانات درمانی و تشخیص بیماری است.

"مذهبی" که زیارت و سفرهای دینی و معنوی را شامل می شود.

"همایشی یا علمی" جهت شرکت در کنگره های علمی و همایش های آموزشی است.

^۱ دبیر انجمن دوستی ایران و روسیه

"ورزشی" جهت شرکت در مسابقات مهم ورزشی و بین المللی است. همانطور که کووید ۱۹ سراسر جهان را می پیماید، نوع بشر مجبور به نوآوری و تغییر در مسیر کار، زندگی و دیدگاه خود است.

گردشگری که در سطح جهانی رتبه چهارم و به روایتی رتبه دوم در مبحث صادرات کالا و خدمات را به خود اختصاص داده، صنعتی ویژه است که باعث تفاوت در انواع صنایع می گردد.

گردشگری می تواند به رشد اقتصادی جوامع توسعه یافته و در حال توسعه کمک کند و همزمان از لحاظ جغرافیایی ثروتی که ایجاد می کند، همواره توزیع نماید. در طی سال های اخیر بحران ویروس کرونا منجر به ایجاد وقفه ای جهت حضور مسافران در مراکز گردشگری و تمامی زنجیره ها اعم از غذا، تفریح، سرگرمی، حمل و نقل، خدمات مسافری در سراسر دنیا شد.

کسب و کارهای حوزه گردشگری که یکی از اصلی ترین شاخصه های اشتغال و رشد و صادرات هر کشور است، متوقف شد. از آن طرف نیروی انسانی مشغول بکار آسیب دیده و شغل خود را از دست دادند. این امر سبب رکود و افول صنعت در تمامی کشورها شد. عدم توجه سلامت عمومی در مقاصد گردشگری از سوی دولت ها و عدم رضایت از جامعه میزبان منجر به امتناع گردشگر از سفر می شود.

اگر هر کشوری به این موضوع بی توجه باشد، چگونه می تواند در یک فضای امن از گردشگر میزبانی کند؟

کرونا یک هشدار مهم به تمامی دولت ها در سراسر جهان است که نشان می دهد سلامت عمومی جامعه برای رشد اقتصادی و حفظ و توسعه صنعت گردشگری، اولویتی انکار ناپذیر است و نمی توان از این مقوله چشم پوشی کرد.

کرونا هشدار داد که اگر دولت ها مولفه های جامعه یا امنیت و سلامت عمومی مردم خود را نادیده بگیرند، تاثیراتی منفی بر جای خواهد گذاشت که سالیان سال جبران آن امکان پذیر نخواهد بود.